SYNSPUNKT

Templer, hvor og hvorfor?

De sidste dages hellige adskiller sig fra andre kirker på mange måder. En af dem er som tempelbyggere på samme måde som indbyggerne i det gamle Israel.

Denne særegenhed er der stor og udbredt interesse for blandt vore medmennesker overalt på jordkloden.

For at besvare spørgsmål, og for at fremlægge oplysninger angående læren om disse ordinanser og praktiseringen deraf, der foregår i templerne er denne leder blevet skrevet.

Igennem tidligere evangeliske uddelinger er tempelbyggeriet blevet nøje beskrevet. I Det Gamle Testamente er opførelse og beskrivelse af selve templet og dets omkringliggende pladser og bygninger udførligt beskrevet, samt ligeledes hvad der foregik, hvor og af hvem.

Derimod foreligger der ikke så meget nedskrevet fra nyere tid om templerne og om de hellige handlinger, der foretages i dem. Både i oprindelse og brug er udtrykket "tempel" af en særlig betydning. Den væsentlige tanke med et tempel er og har altid været, at det er et sted, der specielt er forbeholdt en tjeneste, der betragtes som hellig og er af virkelig hellighed. Et tempel er en bygning, opført til hellige ritualer og ceremonier og indviet dertil.

Det latinske ord templum svarer nøje til det hebraiske Beth Elohim, som er betegnelsen for Guddommens bolig, eller som vi i dag betegner det, Herrens hus.

I Kirkens tidligste tid befalede Herren, at medlemmerne skulle opføre et tempel, og dette kunne kun anvendes og fungere, fordi det hellige præstedømme igen var blevet gengivet til jorden. For uden præstedømmet ville selve templet være uden betydning, fordi myndigheden til at handle i Guds navn er en absolut nødvendighed. I dag har Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige opført templer på alle jordens kontinenter, og menneskene har derigennem fået mulighed for at indgå yderligere pagter med Herren, pagter som er af vigtighed, for at menneskene gennem overholdelse og trofasthed kan blive i stand til igen at komme i Herrens nærhed.



Templet er en bygning, opført til hellige ritualer og ceremonier og indviet dertil (foto: Ole Madsen).

Templet er det sted, hvor mange medlemmer virkelig har følt Herrens nærhed og hvor sløret har været så tyndt, at det fra tid til anden var muligt at se igennem det. Ligeledes er templet det sted, hvor Jesus Kristus har åbenbaret sig, og hvor han vil åbenbare sig for sine tjenere.

I templet udføres der ordinanser både for levende og døde. Især det sidste er et af det de punkter, hvor Kirken i særdeleshed afviger fra andre trosretninger, men som ikke desto mindre er en opfyldelse af en tidligere given befaling i skrifterne (1 Kor. 15:29).

Lad os som medlemmer stræbe opad mod himlen, lad os komme til templet, indgå og forny pagter, udføre hellige ordinanser og opleve den velsignede fred, som man opnår i sjælen ved at udføre dette store og vidunderlige arbejde, og lad os derefter modtage Herrens rige velsignelser i dette liv og i livet bagefter.

□

Biskop Ole Madsen
Københavns 3. Ward
Københavns Stav

Hvordan får man en tempelanbefaling?



Templet er åbent for alle, der følger evangeliet. Der kræves ikke fuldkommenhed.

I templerne har de sidste dages hellige mulighed for at modtage de højeste ordinanser i evangeliet. Disse ordinanser omfatter pagter med Herren, som er nødvendige for at kunne vende tilbage til vor himmelske Fader. Disse ordinanser kan kun modtages i templerne i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges templer.

Evige pagter med Herren

Disse pagter er evige pagter med Herren. De bør derfor ikke indgås forhastet eller uovervejet. Derfor har Kirken også fastsat et krav om en vis modenhed og erfaring i Kirken. Man skal have været medlem af Kirken i mindst et år, før man kan komme i templet.

For at komme ind i et tempel skal man have en anbefaling, der er underskrevet af biskoppen eller grenspræsidenten i den menighed, hvor man bor. Desuden skal stavspræsidenten eller en af hans rådgivere også skrive under.

I de samtaler, der går forud for underskrivelsen af anbefalingen, stiller kirkelederne en række fastlagte spørgsmål om overholdelse af Kirkens standarder og almindelig kristen levevis. Ud fra svarene afgør kirkelederen, om han kan sætte sin underskrift på anbefalingen.

Fortrolighed

Der opstår kun sjældent problemer, men i enkelte tilfælde kan der opstå være tvivl, der kan nødvendiggøre uddybende spørgsmål. Det enkelte medlem kan så, hvis der er behov for det, med sin lokale kirkeleder aftale, hvad der skal gøres, før minimumskravene er opfyldt.

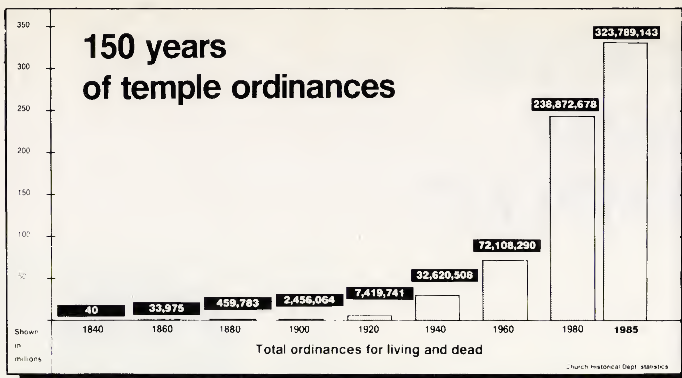
Hvad der bliver sagt ved disse samtaler er naturligvis fortroligt og kun et anliggende mellem det enkelte medlem og den lokale kirkeleder.

Der er en tredje underskrift på en tempelanbefaling - medlemmets egen. Med sin egen underskrift bevidner man, at man lever op til de minimumskrav, der er fastlagt for at deltage i den del af Herrens værk, som foregår i templerne.

Templet - en mulighed for alle

Templet står åbent for alle, der vil gøre en indsats for at leve sit liv i henhold til Jesu Kristi evangelium. Der kræves ikke fuldkommenhed i alle retninger, heller ikke rigdom eller høj uddannelse for at modtage templets ordinanser. Disse muligheder har en kærlig himmelsk Fader givet alle sine børn. Han tilbyder os en stor gave, men det er op til os at tage imod den. □

Svend Aage Andersen



Tempelordinanser i 150 år

150 YEARS OF TEMPLE DEDICATIONS

1836	KIRTLAND
1846	NAUVOO
1877	ST GEORGE
1884	LOGAN
1888	MANTI
1893	SALT LAKE
1919	HAWAII
1923	ALBERTA
1927	ARIZONA
1945	IDAHO FALLS
1955	SWISS
1956	LOS ANGELES
1958	NEW ZEALAND LONDON
1964	OAKLAND
1972	OGDEN PROVO
1974	WASHINGTON
1978	SAO PAULO
1980	TOKYO-SEATTLE
1981	JORDAN RIVER
1983	ATLANTA GEORGIA · APIA SAMOA · NUKU'ALOFA TONGA SANTIAGO CHILE · PAPEETE TAHITI · MEXICO CITY
1984	BOISE IDAHO · SYDNEY AUSTRALIA · MANILA PHILIPPINES DALLAS TEXAS · TAIPEI TAIWAN · GUATEMALA CITY
1985	FREIBERG DDR · STOCKHOLM SWEDEN · CHICAGO ILLINOIS JOHANNESBURG SOUTH AFRICA · SEOUL KOREA
1986	LIMA PERU · BUENOS AIRES ARGENTINA DENVER COLORADO

Tempelindvielser i 150 år

Hvor mange har været i templet?

Ved en rundspørge til en række af Kirkens menigheder i Jylland og på Sjælland viser det sig at næsten halvdelen af alle aktive voksne danske medlemmer har på et eller andet tidspunkt været i templet.

Det fremgår også, at flere ward og grene udviser stor iver for at få flere inaktive til atter at blive aktive og værdige, så de kan komme i templet. □

Red.

HVORFOR KOMME I TEMPLET?





"Vidste I ikke, at jeg bør være i min Faders hus?" (foto: Koch).

Gentagne gange både i Mormons Bog, Lære og Pagter, Det Gamle og Det Nye Testamente kan vi læse om mennesker, der har rejst for at opsøge templet.

I min Faders hus

Da Josef og Maria tager hjem, efter at have besøgt templet, og på vejen hjem ikke kan finde Jesus blandt deres rejsefæller, vender de tilbage for at lede efter ham i Jerusalem. Efter 3 dage finder de ham i templet, og da hans mor spørger ham om årsagen til, at han ikke var taget med dem, svarer den 12-årige Jesus: "vidste I ikke, at jeg bør være i min Faders hus?" (Luk. 2:49).

Den samme følelse af at være i min himmelske Faders hus er noget helt specielt, når jeg besøger templet i dag. At vide at dette sted er det, der komme vor himmelske Faders bolig nærmest, mens vi er her på jorden, er med til at give mig og min familie en konstant længsel efter at komme tilbage for at besøge templet og dermed vore himmelske forældre.

Lige siden vi som ungt ægtepar med 3 små børn kom i templet for første gang, for at blive beseglet, har jeg følt en længsel efter at vende tilbage, og det er blevet til mange besøg, først i templet i Schweiz og nu senere i templet i Stockholm.

Lad børnene føle templets ånd

Efterhånden som vores børn blev 12 år har vi taget dem enkeltvis, parvis eller som hel familie med til templet for at de kunne gøre stedfortrædende dåb. Hver gang vi nærmede os templet kappedes vi om først at få øje på spiret med Moroni, der med sin basun forkynder at evangeliet er blevet gengivet i dets fylde, og at dets velsignelser nu er tilgængelige for hele menneskeheden. Vi har altid fornemmet, at vore børn har kunnet føle ånden omkring det at tage til templet, idet de altid har set frem til at skulle med og nu efter at nogle af dem er blevet voksne, har fået det samme ønske om ofte at komme i templet. Specielt har det været en stor oplevelse at have sine børn med og samtidig have muligheden for at udføre dåb for vores egen slægt. Det er en særlig følelse, når det er for mennesker, som er så tæt knyttet til ens egen familie.

Stedfortrædere for individuelle mennesker

Ved en sådan lejlighed belærte tempelpræsidenten dem om, at det ikke er et spørgsmål om hvor mange navne, de havde udført dåb for, men at vi skulle tænke på, at det var individuelle mennesker, der ventede på at få udført deres tempelordinanser, og at det var vigtigt, at vi tænkte på dem som personer, og ikke kun som "navne".

Gennem tempelarbejdet opnår vi en kærlighed til vore forfædre ved at hjælpe dem til at opnå det samme, som vi er blevet velsignet med. "Hvad vil ellers de opnå, der lader sig døbe for de døde? Hvis døde overhovedet ikke opstår, hvorfor lader de sig så døbe for dem?" (1 Kor 15:29). Af dette skriftsted kan vi se, at også lige efter Kristi tid, var der mennesker, som havde dette ønske, og som udførte stedfortrædende arbejde.

Besegling er kronen på værket

Tempelbeseglingen er en af de smukkeste oplevelser, der finder sted i templet, og er kronen på det hele, men før vi kan blive beseglet for tid og al evighed, må vi først modtage de forberedende tempelordinanser, som for at citere Brigham Young "er nødvendige for at vi, når vi har forladt dette liv, kan komme tilbage til Faderens åsyn, idet vi kan gå forbi engle, der står vagt, og modtage vores evige ophøjelse."

Hver gang jeg har overværet en besegling, er det mere og mere gået op for mig, hvilke smukke velsignelser der er blevet lovet ægtepar. Og selve beseglingen bliver mere og mere levende. Især er det en vidunderlig oplevelse at se sine egne børn blive viet og beseglet, og jeg kan se, hvad det betyder for deres ægteskab, at det er blevet indledt der.

Et ægteskab indgået i Herrens hus er virkelig et mål at stræbe efter.



Før vi kan blive beseglet for tid og al evighed, må vi modtage de forberedende tempelordinanser (foto: Koch).



Et kærligt og tankefuldt øjeblik uden for templet i Stockholm.



Specielt har det været en stor oplevelse at have sine børn med til at udføre dåb for vores egen slægt (foto: Koch).



Vores familie har en konstant længsel efter at besøge templet og dermed vore himmelske forældre (foto: Koch).

Altid noget med hjem

At være i templet er som for en kort tid at lukke hele verden ude af sit sind, samt derved at føle Åndens nærværelse meget stærkt, og derved få rig mulighed for at få svar på spørgsmål, som man går og tumler med.

Gennem årene er det gået op for mig, hvor meget det betyder, at jeg selv har forberedt mig åndeligt, inden jeg har taget afsted til templet, for derved med det samme at være modtagelig for de åndelige tilskyndelser, som man får. Men selv om jeg ikke altid har været helt forberedt, så har jeg aldrig forladt templet uden at have følt mig beriget og opløftet og med et inderligt ønske om at forandre og forbedre ting i mit eget liv.

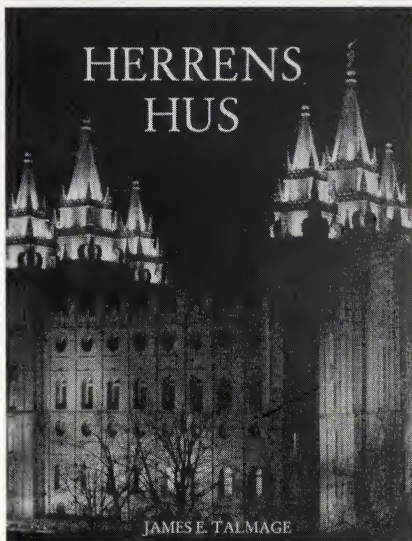
Disse dejlige følelser, hvor vi ikke kun opnår større kærlighed til de mennesker, som det har været muligt at udføre stedfortrædende arbejde for, men som også giver os et personligt større og større ønske om at forbedre os, skulle gerne resultere i, at vi, for hver gang vi besøger Herrens hus, flytter os et skridt nærmere Hans rige, og derfor ser jeg det af stor personlig værdi ofte at besøge templet. □

Lisa Koch
Rådgiver i stavens hjælpeforening i Københavns Stav København 1. Ward



Unge mennesker og templet - en evig sammenhæng (foto: Koch).

Materialer om templer på Nordisk Distributionscenter



"Herrens Hus" af James E. Talmage. Bogen gennemgår detaljeret baggrunden for, hvorfor vi bygger templer (Foto: TD-foto).

Alle medlemmer og andre, som ønsker at læse mere om templet kan ringe eller besøge Nordisk Distributionscenter, Smedevangen 9, Vassingrød, 3540 Lynge, telefon 42 18 77 18, hvor der findes følgende ting, som man kan have god gavn af at læse:

FORBEREDELSE TIL TEMPLET (PBMI 0101 DA), som er et lektiehæfte, som har til formål at hjælpe præstedømmeledere i stav, ward og kvorum til at planlægge og lede kurser, der vil hjælpe medlemmer til at berede sig til templets velsignelser. Hæftet indeholder retningslinier for præstedømmeledere og en lektieoversigt til kursets lærer. Hæftet er nok ikke særlig velegnet til selvstudium, men det er de to efterfølgende bøger derimod.

DET HELLIGE TEMPEL (PBFS 0157 DA), skrevet af Boyd K. Packer. Bogen giver læseren en kort beskrivelse af hvorfor Kirken bygger templer og til hvilke formål.

Ønsker man derimod en god og grundig indsigt i netop dette emne, så er bogen HERRENS HUS, skrevet af James E. Talmage nok det bedste, man kan læse. Bogen er let at læse, giver en glimrende indsigt i emnet og velunderbygget med skriftstedshenvisninger. Bogen er på ialt 230 sider og rigt illustreret. □

Kurt Voss
Nordisk Distributionscenter

Så templet i syn



Som ung mand så br. Jørgensen templet i et syn (foto: Koch).

Som ung mand gik jeg gennem en granskov i Sønderjylland. Mens jeg gik, oplevede jeg pludselig i et syn at granernes toppe bøjede sig mod hinanden og dannede taget på en bygning, som viste sig på himlen.

Jeg oplevede, at der var lys i bygningen og hørte sang og musik. Det hele varede kun nogle få sekunder.

På det tidspunkt var jeg omkring 23 år gammel - ingen kunne dengang forklare mig, hvad det var for et syn, jeg så.

Blev medlem af Kirken

Den første april 1982 fyldte jeg 57 år, og et par uger senere mødte jeg to ældster fra Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Ældste Thommason og ældste Durbin havde fastet og bedt, og som svar på deres bøn var de blevet inspireret til at besøge Hegnshusene, hvor de fandt min dør.

De præsenterede mig for Mormons Bog, underviste mig i evangeliet og delte profeten Joseph Smiths vidnesbyrd med mig. Den 29 juni 1982 blev jeg døbt i kirken på Maglegårds Allé.

Fik forklaring i templet

Godt tre år senere - nærmere betegnet torsdag den fjerde juli 1985 deltog jeg i indvielsen af templet i Stockholm. Under tempelindvielsen blev jeg klar over, at det syn som jeg havde haft næsten 40 år tidligere, var synet af den bygning, som jeg nu selv sad midt i.

Denne oplevelse gav mig et stærkt vidnesbyrd om Herrens værk og om vor himmelske Faders store kærlighed til alle sine børn. □

Børge Sophus Jørgensen
Københavns 3. ward



Denne oplevelse gav mig et stærkt vidnesbyrd om Herrens værk (foto: BSJ).

Hvordan får man mere ud af at tage til templet?

Hvordan vi gjorde det:



Lis Solbjerg Nielsen Odense 2. ward

Vær i harmoni med dig selv og træf rigtige valg

Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi dagligdagen forsøger at være i harmoni med sig selv og sine omgivelser, ved hele tiden at forsøge at træffe de rigtige valg. For at gøre dette må man være i stadig kontakt med vor himmelske Fader gennem studium og bøn. Det vil være os til stor hjælp, når vi skal træffer vore valg, og vil dermed opnå større åndelighed, som vil være med til, at vi er mere modtagelige for de åndelige belæringer og velsignelser, der gives i templet. Det vil give vort liv større indhold, og derved større livskvalitet, således at når vi kommer hjem, at vi da har flere ressourcer til at tjene og til at klare de udfordringer, som livet giver. □

Lis Solbjerg Nielsen
Odense 2. ward



Johan Koch Københavns 1. ward

Kom for at lære

Det at komme i Kirken til daglig og hver søndag er som at tage 9 års obligatorisk undervisning i skolen, mens det at komme i templet svarer til at komme på en højere læreanstalt, ja den allerhøjeste læreanstalt, hvor din underviser er din himmelske Fader, og det udbytte, du ønsker at få af denne undervisning, afhænger af dine egne forberedelser og din efterlevelse af det, du bliver undervist i.

Siden jeg kom til templet for første gang i august 1970, har jeg haft et konstant ønske om at komme tilbage dertil så ofte som muligt. Og hver eneste gang har jeg hentet større kundskab ved at komme der. Og i den forbindelse er det min erfaring, at jo bedre jeg har forberedt mig gennem studie, bøn og efterlevelse af evangeliet, jo mere synes jeg, at jeg har fået ud af at være i templet.

Dit udbytte af at komme i templet afhænger af, om du åbner dine øjne, dine ører og dit hjerte, og om du er villig til at lære, og om du er villig til at gøre. □

Johan Koch
Københavns 1. ward.

Lad op gennem studium, bøn og slægtsforskning

Hvis man i den daglige tilværelse ønsker at få mere end godt, altså det bedste ud af bestemte situationer, må man være forberedt. Dette gælder også, når man besøger templet. Det er derfor godt op i tiden til besøget at lade op ved læsning af skrifterne og andre af Kirkens kilder og få en yderligere forståelse af meningen med og vigtigheden af templerne. Forstå, at ophøjelse for alle mennesker afhænger af at have indgået de nødvendige pagter i templet. Det er udmærket at gøre stedfortrædende arbejde i templet for mennesker, man ikke kender, men det giver ulig større glæde at gøre det for ens egen familie. Man gør derfor sig selv en tjeneste ved at finde sine aner og sende deres navne til templet forud for et besøg. □

Aage Hansen
Esbjerg Ward



Rasmus A. L. Jensen Randers gren

Lad nadveren være udgangspunktet

Siden jeg i 1957 modtog min tempelbegavelse, har det været en dejlig oplevelse hvert år at blive interviewet af min grenspræsident for at få en tempelanbefaling. Derved er jeg stadig blevet mindet om, hvad Herren forventer af mig for at jeg kan komme i Herrens hus.

I nadverbønnen beder præsten hver søndag: "O, Gud, du evige Fader, vi beder dig i din søns Jesu Kristi navn velsigne og hellige dette brød for alle deres sjæle, som nyder deraf, at de må spise det til minde om din søns legeme og vidne for dig, o Gud du evige Fader, at de er villige til at påtage sig din Søns navn og altid erindre ham og holde hans bud, som han har givet dem, så hans Ånd altid må være hos dem. Amen" (L&P 20:77).

Den bedste måde vi kan forberede os til at få mere ud af gå i templet er hver dag at leve efter evangeliet på Herrens måde, så vi kan have Helligånden hos os. □

Rasmus A.L. Jensen
Randers Gren



Lilian Kramer Frederikshavns gren

Lev med i Kirken i det daglige

For at få mere ud af at gå i templet, tror jeg, at man først og fremmest må være indstillet på at leve med i det daglige liv i Kirken, og i hverdagen føle, at man er med i hele frelsesplanen samt være en medarbejder i Guds værk. At gå i templet er højdepunktet af et flittigt slægtsforskningsarbejde og et aldrig ophørende behov for udvikle sig og lære mere. I templet lægger man verden bag sig, dér helliggør man sig, dér lærer man mere og bliver aldrig færdig med at lære, der vokser man i udvikling og forståelse, dér stilles den åndelige sult og der udøves virkelig næstekærlighed. □

Lilian Kramer
Frederikhavns Gren



Egon Auerbach Københavns 3. ward

Kom for at betjene de levende og de døde

Det er et godt spørgsmål, og der findes sikkert mange svar på det. Mit svar må blive, at i templet findes alt det mit hjerte søger. Jeg finder kærlighed og venskab, samt at der er brug for de talenter, som min himmelske Fader har givet mig til at kunne arbejde for de sjæle, som venter i åndeverdenen. Jeg føler også, at jeg i templet kan være til glæde og gavn for de søskende, som kommer på besøg. Intet sted føler jeg en større glæde og kærlighed end i templet. Jeg føler, at jeg giver af min kærlighed til mine søskende, og at jeg modtager lige så meget fra dem, og spreder jeg lidt glæde omkring mig, så modtager jeg lige så meget fra dem. Denne vidunderlige Ånd, som hersker i Herrens hus, skal vi selv være med til at skabe. Det er ligegyldigt, hvad vi udfører i templet, om vi bærer tøj til vaskeriet eller leder en session, for vi er der for at tjene vor himmelske Fader. Hvis vi ønsker at kende frelsesplanen, hvor vi kommer fra, hvorfor vi er her, og hvor vi går hen, så findes der ikke noget bedre sted at lære det end her. Ønsker vi at få mere ud af at gå i templet, så kom for at tjene vore søskende, både de levende og de døde. Kom for at lære at elske din næste uden forbehold. Kom for at lære med et åbent sind, så vil du få utroligt meget ud af at gå i templet. □

Egon Auerbach
Københavns 3. ward

Enlige og tempelbesøg

Det giver mig en usigelig glæde at vide, at templet er Herrens sted på jorden, hvor jeg kan være i kontakt med det helligste uden forstyrrelser af nogen art.

Det er som at komme hjem og holde familie med mine søskende, både dem her og dem på den anden side af sløret. I fællesskab glædes og opløftes vi, og vi bekræftes i, at vi **ikke** er enlige, selv om vi på nuværende tidspunkt bor alene i vor jordiske tilværelse.

Vores fællesskab, vores fælles mål og vores fælles arbejde i templet giver glæde og kundskaber til alle. □

Inga Eifer
Københavns 3. ward



Mette Køster Odense 2. ward

Lad os lægge det verdslige liv bag os

Jeg elsker historien om Marta og Maria (Luk. 10:39-42), de to søstre, som Jesus besøgte på sin vandring. Maria var meget travlt optaget af sine huslige gøremål, Maria satte sig og lyttede til Jesus. En dag blev det for meget for Marta, og hun siger det til Jesus, men han irettesætter Marta og siger, at "Maria har valgt den gode del". Er der ikke lidt af en Marta og Maria i os alle, ja måske mest en Marta. Vi har så travlt med alle vores verdslige gøremål, at vi helt glemmer "at være en Maria". Når vi planlægger at gå til Herrens hus, lad os da prøve at "være en Maria", lad os lægge vores verdslige liv bag os, planlæg hvad vi vil tale med Herren om, lad os komme med hjertet fuld af ønsket om at tjene, fremlæg alle vores glæder og bekymringer. Der er ingen steder, hvor sløret er så tyndt som der. □

Mette Køster
Odense 2. ward

Unge og templet

Betyder templet noget for unge mennesker i Kirken i dag kan man spørge? Er det noget som er en naturlig del af deres tilværelse og opfattelse af livet?

Unge fra Aalborg giver her udtryk for deres følelser og deres tanker omkring templet:

- Det er meget dejligt at være i templet. Der er altid sådan en dejlig ånd, og alle mennesker er så glade, hjælpsomme og smilende, siger Majken Kristensen fra Aalborg Ward.

Det virker i hverdagen

- Jeg kan godt lide at være i templet med de unge, og specielt sammen med de unge fra Aalborg. Det giver sådan et godt sammenhold, og efter vi er begyndt med det, så snakker vi også allesammen sammen til hverdag, fortsætter Majken.



Majken Kristensen finder altid glæde i templet (foto: Kristensen).



Lis Steffensen fra Ålborg ward har ledet mange ungdomsture til templet (foto: Steffensen)

- Nu har jeg været i templet med de unge i Aalborg 5 gange, og det er altid nogle sjove, åndelige og spændende ture vi har. Jeg er meget glad for at have mulighed for at komme i templet, jeg elsker det, og jeg elsker evangeliet, slutter Majken Kristensen.

Mange unge tager til templet

Lis Steffensen, som i mange år har været med til at arrangere ture til templet for de unge i Aalborg, fortæller:

- Vi har i de sidste 6 år haft en årlig tempeltur for APUP. Vi har været så velsignet, at vi har været mange unge, 25-30, afsted hver gang. Det er den største oplevelse, jeg har haft.

Det giver sammenhold i hverdagen

Anja Ladehoff, som er 14 år gammel, siger:



Fire af disse unge mænd er nu på mission: Morten Jensen, Bjarne Vestbø, Dennis Darnell Lauridsen (foto: Steffensen).



Birgit Steffensen er taknemmelig for templet (foto: Steffensen).



van de Weerd,

og Birgitte er enige om dette:
- For os er årets højdepunkt tempelturen. Det er noget, som vi i lang tid ser frem til, fordi store oplevelser præger dagene.
- Busturen er fyldt med sjov, ballade og dårlige (flade) vitser, som styrker vores fællesskab i APUP. I templet får vi allesammen en masse åndelige oplevelser, som styrker vores vidnesbyrd. Kort sagt: tempelturen er den bedste og vigtigste tur, Kirken afholder. Derfor er det vigtigt, at vi alle sammen stræber efter at komme med på den, slutter de unge.

Tempel gør de unge stærke i troen

Lis Steffensen fortæller en oplevelse, som viser, hvor meget templet betyder for de unge:
- Vi samledes i annekset, før vi skulle ind og gøre dåb, hvor tempelpræsidenten holdt en tale. Det var meget åndeligt, og de unge var alle meget rørt. De unge ville gerne give noget til gengæld, og noget af det bedste, som vi havde var vores sang.
- Vi sang "I'll go and find you my friend", og to linier henne var Ånden så stærk, at alle pigerne fik tårer i øjnene, og flere kunne slet ikke synge. Jeg glemmer aldrig denne ånd, som de sang med, aldrig har de sunget smukkere og siden er denne sang blevet en fast del af vores tempeltur. Den betyder noget specielt for dem, siger Lis Steffensen.
- Tempelpræsidenten græd, og sagde, at han aldrig havde følt så stærk en gruppe unge mennesker, og hvor er det sandt, fortæller Lis Steffensen.
- Tempelarbejdet er en stor årsag til deres stærke vidnesbyrd og kærlighed til hinanden, slutter Lis Steffensen. □

Flemming Bo Pedersen

- Jeg kan godt lide at være i templet med de unge herfra. Vi har det altid sjovt, og vi hjælper hinanden meget. Og der er aldrig nogen der bliver holdt udenfor, og selv i hverdagen er der et godt sammenhold.

Birgitte Steffensen, som også kommer fra samme ward fortæller:
- Jeg har været med på Aalborgs unges tempelture 3 gange, og de har alle 3 været utrolig dejlige. Jeg elsker at være i templet, der er sådan en dejlig ånd. Man glemmer alle problemer omkring sig.
- Jeg er meget taknemmelig for, at vi har et tempel, så tæt på os, så vi kan besøge det så tit.

Årets højdepunkt

Susanne, Elisabeth, Jimmy



De unge hygger sig ved søen nær hytten, hvor de boede på tempelturen (foto: Steffensen).

Hvordan forklarer man om templet til andre?



Br. Carl-Johan Grabe er stavsmissionsleder i Aarhus' stav (foto: Grabe).

Når man ønsker at fortælle ikke-medlemmer om, hvad der foregår i vore templer, mener jeg det først og fremmest er vigtigt at pointere, at det ikke på nogen måde er et mystisk hus med okkulte ceremonier, men at det er et Guds hus - et ordens hus - hvor der foregår hellige personlige ordinanser, som ikke er hemmelige.

Vi bygger templer som de eneste

Enhver har mulighed for at læse i forskellige bøger og artikler, hvordan templet er indrettet, og at der er historisk beretninger om, hvorfor der netop blev bygget et tempel på et bestemt sted. Vor Kirke - Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige - er udfra dette blevet kendt for at bygge templer overalt i verden og det naturlige spørgsmål er derfor: Hvorfor bygger vi templer? - og hvad bruger vi dem til?

Vi er som mennesker af naturen meget nysgerrige og i begyndelsen af min kirketid - i slutningen af 60'erne - var jeg ikke meget for at tage emnet omkring templerne op, men efter at have haft efterfølgende oplevelse vil jeg gerne opmuntre alle medlemmer, der har været i templet og er begejstret for at komme der, til at benytte enhver lejlighed til at fortælle deres vidnesbyrd om tempelerne:

Undlad ikke at tale om templet

Jeg var sammen med et par missionærer på Esbjerg lærerseminarium for at fortælle om Kirkens tro og læresætninger. Efter vort oplæg,



En af tilhørerne havde besøgt Salt Lake City og var skuffet over, at vi ikke fortalte om templerne (TD-foto).


Vi kan forklare, at vi udfører ordinanser for dem, som ikke modtog evangeliet her på jorden (TD-foto).

- Vi skal være værdige til at komme i templet - have en tempelanbefaling - det skal vi understrege betydningen af.

Underbyg med citater fra Skrifterne

Nogle af de nævnte punkter bør naturligvis underbygges af skriftsteder fra Bibelen og af nyere tids åbenbaringer fra Lære og Pagter.

Begrebet slægtsforskning kan være en idé til at komme yderligere ind på spørgsmål til tempelordinanserne.

Et personligt vidnesbyrd om deltageise i templets ordinanser kan også være med til at skærpe menneskers interesser for Kirken i al almindelighed. □

Carl-Johan Grabe,
stavens missionspræsident
Esbjerg Ward

som havde omfattet de grundlæggende principper samt frelsesplanen, var der mulighed for at stille spørgsmål. En af de studerende fortalte, at han havde besøgt Salt Lake City og var meget skuffet over, at vi ikke havde fortalt et eneste ord om, hvad der foregik i vore templer, idet han vidste, at vi var den eneste kirke i hele verden, der i dag bygger templer, og han havde været i besøgscentret ved templet i Salt Lake City. Fra denne dag var jeg fast besluttet på ved hver eneste foredrag - også i almindelige skoler - at ville fortælle, at vi bygger templer til bestemte formål. Det skal tilføjes, at jeg sammen med missionærerne ved en senere lejlighed kom tilbage til Esbjerg lærerseminarium og fortalte om templernes historie og funktioner.

Mulige samtaleemner omkring templet

Jeg mener, at vi bl.a. kan fortælle følgende om templet og principperne i forbindelse med templet:

- Vi bliver undervist om Jordens skabelsesperioder, og om hvem der skabte Jorden, og hvorledes dette blev organiseret gennem præstedømmets helt bestemte orden.

- Hvert medlem, som kommer til templet, modtager en speciel tempelordinanse, og vi udfører tempelordinanser for de, som ikke modtog evangeliet i dette liv.

- Vi udfører dåb for de af vore slægtninge, som er døde, og endnu ikke har modtaget dåben og dermed evangeliet.

- Vi bliver viet til hinanden - mand og hustru - for tid og evighed, og vore børn bliver beseglet til forældrene.


Det er vigtigt at understrege, at der ikke er noget mystisk ved templet (TD-foto).



Medlemmerne i Silkeborg gren må desværre undvære deres grenspræsident i et halvt år (foto: BIS).

Grenspræsident på speciel opgave i templet

Medlemmerne i Silkeborg savner deres grenspræsident Vagn Darre og søster Karen Darre, som er blevet kaldet som tempelmissionærer i seks måneder.

- Men vi fornemmer også, at de glæder sig sammen med os, og at de husker os i deres bønner, siger bror Darre til Kirkenyt. - Herren, kvorumspræsidenten og staven hjælper dem sikkert, for jeg har ingen rådgivere. Silkeborg er bare en lille gren endnu. Da søster Darre holdt op som sygeplejerske, ønskede bror og søster Darre at udføre en fuldtidsmission. Men i stedet kom denne kaldelse som tempeltjenere på fuldtid i op til et halvt år.

Føler den specielle ånd i templet

- De første 14 dage var svære, erkender broder Darre. Jeg havde indstillet mig på et helt andet slags missioneringsarbejde. Men så mærkede jeg den specielle ånd, som findes i templet. Jeg kunne mærke kærligheden og fællesskabet, og nu vil jeg ikke herfra! Søster Darre synes, at hendes mand er mere glad, end han nogensinde før har været.

Tjent længe i Kirken

Det er 32 år siden, at bror og søster Darre blev medlemmer af Kirken. De sidste 20 år har broder Darre været grenspræsident næsten hele tiden, bl. a. 8 år i Skive, som ligger 75 kilometer fra hjemmet. Broder Darre opfordrer os til aldrig at sige nej til en kaldelse. - Man tror, man gør Gud en tjeneste, men i stedet kommer man i gæld til ham for alle de velsignelser, som man får. □

Birgitta Strandberg
Kirkonytt, Sverige

I templet er du sammen med din familie

Templerne er de mest fredfyldte steder, jeg kender; alle andre steder er der larm, dvs. musak, trafikstøj og småsnakken. At udføre stedfortrædende arbejde for afdøde er det samme, ligegyldigt hvilken social status man har, og det tiltaler mig meget. Det er dejligt først at arbejde med at finde sine slægtninge, og derefter være med til at udføre tempelordinanserne for dem. Det er en pragtfuld oplevelse. Selvfølgelig er det trist som enlig ikke selv at have mulighed for at indgå alle pagterne i templet. Men det føles ikke så hårdt i templet som udenfor, hvor det efter min opfattelse gælder om at få en familie, og ikke så meget om at være en del af en familie, for det er vi jo alle sammen. Nogle afstår fra at tage til templet, fordi de ikke har/kan finde nogen ægtefælle, men alle pagterne har en velsignelse, også selvom det måske ikke lige netop er den, man mest ønsker sig. □

Emma Mathiasen
Esbjerg Ward

'Nu er vi her endelig'



Efter en lang bilrejse er Stig og May-Britt Häggström netop trådt ind i templet i Västerhaninge for at indlede deres mission (foto: BIS).

Tiden til forberedelse er forbi. Lejligheden er solgt. Møbler med mere er opmagasineret hos børn og venner. Jo, der blev dog en pose med tøj andet tilbage på loftet (en tid), da Stig og May-Britt Häggström kørte bort med bilen til Västerhaninge, men det lagde ikke en dæmper på deres glæde over endelig at kunne begynde 12 måneders mission i templet.

- Det føles som om der har været noget i gære, de seneste år, fortæller søster Häggström. Det er, som om Herren har forberedt os.

- Vi har ændret vores vaner. Skriften er blevet mere vigtig for os, og vi studerer sammen om morgenen. Der er sket en mærkelig forandring i mig. Tidligere læste jeg aldrig en bog, siger broder Häggström spekulativt.

Selv parrets interesser har ændret sig. Indtil for 2 år siden var den største hobby dans. - Vi gik ud sammen med vennerne, så ofte vi kunne, men nu er danselysten taget af, og det er kun godt, mener søster Häggström, for vi kan ikke gå her i templet og længtes efter at danse!

En anderledes slags mission

Tanken om en fuldtidsmission fandtes egentlig ikke før kaldelsen kom. De følte allerede, at de havde en mission at udføre i Sollefteås gren. Bror Häggström har været grenspræsident i 3 år, og søster Häggström præsidentinde for Unge Piger i 9 år. Begge har med glæde engageret sig i missioneringen og arbejdet med de unge.

- Da distriktspræsidenten kaldte os, fortæller bror Häggström, talte vi end ikke om det om aftenen. Det virkede helt utænkeligt, at vi skulle kunne forlade børnene og børnebørnene.

- Men så besluttede vi at adspørge Gud, fortsætter hans hustru, og da vi rejste os op efter bønnen, vidste vi, at vi skulle tage afsted. Der skete en stor forandring i os, noget, som vi selv vil kalde et mirakel.

Var ikke fej

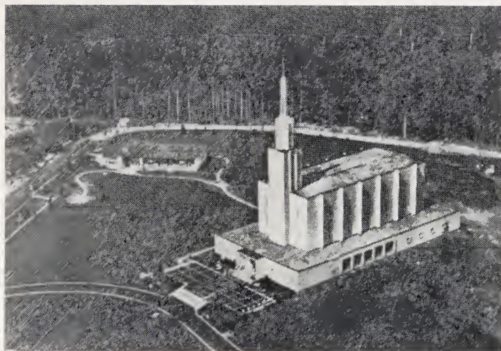
De oplevede også en forandring tidligere, da missionærerne ringede på deres dør i 1979. Stig Häggström lukkede døren. "Er du fej," spurgte Annelie, som da var 14 år gammel, og som havde mødt missionærerne i skolen. De to ældre brødre var allerede flyttet hjemmefra.

Nej, han var ikke fej, og missionærerne fik lov til at komme igen. Efter 6 måneder var May-Britt sikker på, at budskabet om det genoprettede evangelium var sandt, og et par år senere fik hun sin drøm opfyldt, da Stig også blev medlem.

I dag er endnu en drøm gået i opfyldelse for dem, og de er taknemmelige for den opmuntrende støtte til at gå på mission, som de har fået af børnene og børnebørnene. - At man kan være så lykkelig! siger søster Häggström. Det er det bedste vi har oplevet. Ugerne går bare alt for hurtigt! □

Birgitta Strandberg

EN FORUNDERLIG TEMPELREJSE



Templet i Schweiz kort efter indvielsen i 1955 (TD-foto).

Da templet i Schweiz blev indviet i september 1955, begyndte de hellige i hele Europa at organisere fælles busrejser til Herrens hus. Mange kan berette om mærkelige rejser, som tog både dag og nat med bil, bus, tog og fly i mere end 30 år. Da templet i Stockholm blev indviet i 1985 blev disse rejser en del af Kirkens historie.

Signe Gustavsson fra Göteborgs 2. ward fortæller om en af sine oplevelser:

"I slutningen af 60'erne mødtes jeg med Anna Bjelke og Karin Steingrüber på hovedbanen i Göteborg. Tre pensionister, som skulle rejse til templet i Zollikofen. Efter en lang ventetid ved færgen i Malmø forstod vi, at der måtte være noget galt.

Venlige færgefolk fortalte os, at vi stod ved den forkerte færge. Og rejselederen havde vore billetter!

Flyvebåden var hurtigere end færgen, og vi kom til Københavns Hovedbanegård før de andre. Men det er jo en stor station med mange indgange, og selv om vi delte os op, så kom vores rejseselskab ind fra en anden side og forsvandt i folkemængden uden at vi opdagede det.

Nu var gode råd dyre. Vi var i et fremmed land, og dansk er jo svært. Toget kørte uden os. Vi spurgte os frem, men fik besked om, at der ikke var flere forbindelser videre den dag, og at vi måtte overnatte i København.

Vi rådførte os med Herren i bøn, og tanken kom, at vi kunne gå til stationskontoret, men vi havde ikke andet at vise frem end vores kvittering fra Kirken i Stockholm, hvor der stod, at vi havde indbetalt 150 kroner - for en rejse til Bern.

DSB ringede til Stockholm og kontrollerede vore oplysninger, hvorefter vi fik lov til at stige ind i et tog til Rødby, hvorefter de tyske myndigheder ville tage over.

Da manden så vores uro over sprogvanskelighederne, sagde han, at vi skulle stige på toget, og så ville han ringe og forberede dem om vores ankomst.

Vi følte, at Herren var med os, og vi var igen trygge og fulde af håb. Da vi nærmede os Rødby, samlede vi vore ting sammen og gjorde os klar til at stige af toget. Men en togmand kom springende hen til os med et stykke papir, som han viftede med.

Man havde fået fat i rejselederen og fået en kopi af gruppebilleten, som han nu overlod os sammen med kontrolbilletterne. Endelig havde vi et bevis på, at tilhørte en grupperejse! Nu kunne vi fortsætte med toget til Hamborg.



En gruppe danske besøgende ved templet i Schweiz (TD-foto).

Ved halv elleve-tiden om aftenen kom vi frem til Hamborg. Det øsregnede og var meget mørkt. Billetkonduktøren var på sin plads, og han granskede nøje vores billetter, som han nægtede at godtage! Vi kunne ikke tale med andre.

Da kom der en dame ud fra kupéen, og hun talte med manden, som blev mere og mere vred. Til sidst gav han op, og skreg: "Stig ind!" Det behøvede han kun at sige en gang, så var vi i løbet af minut inde med vores tasker.

Vi måtte ikke komme ind i en kupé, eftersom det var en sovevogn. Men i toggangen stod der nogle sække med vasketøj, og dem satte vi os på.

Efter en kort tid kom konduktøren, som var en myndig mand i en flot uniform. Han talte og gestikulerede meget. Men han forstod os ikke, og vi forstod ikke ham, og i Hannover skulle vi sættes af.

Men nu var der ikke længere noget, som kunne gøres os bekymret. Vi vidste under hvis beskyttelse, vi befandt os.

Konduktøren kom nu tilbage med en venlig mand, som talte norsk. Hvis vi ville betale for en liggeplads, kunne vi køre med til Basel - hvad vi tog imod med taknemmelighed. Nordmanden hjalp os også, da vi skulle skifte tog.

Da vi endelig kom til Zollikofen, mødte vi en overrasket rejseleder, som undrede sig over, hvor hurtigt vi var kommet - en time efter gruppen! □



Navneuddragningsholdet. Str. Køster står som nr. to fra højre i bageste række (foto: Martinussen).

En hånd viste hende videre

Søster Køster fra Københavns 4. ward kunne ikke komme videre i sin slægtsforskning. Hun var nået tilbage til sin tipoldefar, Hans Hansen Munch, men kunne ikke finde nogen oplysninger om ham.

Søster Olga Køster havde søgt i langt tid i forskellige kirkebøger på landsarkivet og havde endog fået en kendt slægtsforsker til at hjælpe sig - men stadig uden resultat. Søster Køster havde dog en tro på, at hvis vi gør alt hvad vi kan, vil Herren hjælpe os.

Næste dag vågnede søster Køster og så i et syn en bog foran sig. Hun kunne ikke rigtig forstå hvad det var, og forsøgte at vifte den væk. Men bogen forsvandt ikke. Heller ikke da hun gik ind i stuen. Istedet blev bogen åbnet på en bestemt side og en hånd kom til syne, der pegede på denne bestemte side.

- Det var Bodilsker kirkebog, som jeg så i synet, fortæller søster Olga Køster. Men den havde jeg ikke tænkt på at kigge i, før jeg fik denne oplevelse.

Heri fandt søster Køster alle de oplysninger, hun havde brug for.

Dåb for de døde omvendte hende

Da missionærerne på grund af en henvisning besøgte Olga og hendes mand, var det dåb for de døde, der overbeviste Olga om Kirkens sandhed. Søster Køster og hendes mand blev døbt af ældste Grant Ipsen den 29. marts 1956.

- Der gik ikke lang tid efter at jeg var blevet døbt, før jeg begyndte at udføre arbejde for min slægt. Jeg tilbragte meget tid på landsarkivet.

Det andet år familien Køster var i templet i Schweiz, blev Olga kaldet som tempeltjener.

Er stadig navneuddrager

Det var derfor ganske naturligt at søster Olga Køster blev kaldet som navne-uddrager den 1. januar 1979, da uddragningsprogrammet begyndte i Københavns Stav.

- Jeg er en af de få, af dem der oprindeligt blev kaldet, der stadig er med, fortæller søster Køster. Og det er jeg meget glad for. Tidligere arbejdede jeg omkring 15 timer om ugen, men nu er jeg gået ned på to til tre og en halv time om ugen.

At arbejde i uddragningsprogrammet, hvor navne fra mikrofilm nedskrives og sendes til templet er et hårdt arbejde, der kræver en del både af uddragerens øjne og slægtshistoriske kunnen - en kunnen som søster Olga Køster har erhvervet gennem et langt liv med slægtsforskning og tempeltjeneste. □

Carsten Gram



Søster Køster har aldrig glemt den hjælp hun fik (foto: Køster).

150 års hjørnestensceremonier



Hjørnestensnedlæggelsen 6. april 1853 til Salt Lake-templet. Pælen i billedet markerer stedet, hvor Brigham Young stak sin stok i jorden (foto: LDS Church).

I løbet af de sidste 150 år, har der været mange ceremonier med nedlæggelse af hjørnesten ved tempelbyggerier. Det været betydningsfulde begivenheder, som viser udviklingen i opførelsen af templer.

I årenes løb er tidspunktet for ceremonien er blevet ændret i takt med konstruktionsmetoderne.

Den første tempelhjørnesten blev lagt ved en storslået, men improviseret ceremoni den 23. juli 1833, da man påbegyndte opførelsen af murene til templet i Kirtland.

Hjørnesten bliver i dag indmuret på en ceremoniel vis, nogle få minutter før bygningen bliver officielt indviet.

Ændringen af dette tidspunkt skyldes de ændrede konstruktionsmetoder, siger Emil B. Fetzer, som er Kirkens arkitekt.

- Før i tiden, da templerne blev bygget sten for sten, blev hjørnestenene lagt først, siger br. Fetzer.

- Nu har templerne en stålkonstuktion, og er bygget af cement eller andet materiale. Hjørnestenen kan tilføjes senere, og de behøver ikke ændre på bygningens konstruktion, fortsætter han.

Han sagde, at der ved de fleste templer er lavet en fordybning i muren til hjørnestenen og en forseglet kasse, som sættes ind lige før templets indvielse, og det sker hovedsagelig af hensyn til Det Første Præsidentskab.

Begyndte i Ohio

De tidligste hjørnestene blev anbragt i Ohio, da pøbelhobe forsøgte at hindre de helliges flytning til Missouri. Brigham Young sagde senere, at "der måtte bruges 15-16 årige drenge ... til at få folk nok til at lægge hjørnestenen". Denne første ceremoni var imidlertid en religiøs begivenhed, og den var nøje planlagt.

8 år senere, den 6. april 1841, på Kirkens 11 års fødselsdag, var nedlæggelsen af 4 hjørnestene templet i Nauvoo templet et højdepunkt ved festligholdelsen.

16 kompagnier fra Nauvoo legionen var til stede, og de blev inspiceret af officererne, herunder generalløjtnant Joseph Smith, der førte kommandoen. Ved middagstid indledtes den religiøse ceremoni ved en procession af ledende officerer og borgere, som bevægede sig hen til tempelgrunden. En talerstol ved det sydøstlige hjørne var centrum for begivenhederne, som bl.a. bestod af salmesang og en tale af Sidney Rigdon. Efter afslutningsbønnen, sænkede arkitekter under Det Første Præsidentskabs ledelse



Et af de ældste eksisterende billeder af Nauvoo-templet. Her blev hjørnestenen lagt d. 6.april 1841 (foto: LDS Church).

stenen på plads.

Senere blev 3 andre hjørnestene nedlagt henholdsvis af Det Høje Præstedømme (De Tolvs Råd), højrådet og biskopperne.

Fast praksis

De ceremonier, som senere er blevet gennemført ved andre templer, er også af betydning, især i den tidlige Utah-periode. En parade, taler og ritualer ledsagede således også hjørnestensnedlæggelsen i forbindelse med templet i Salt Lake City den 6. april 1853.

Templet i London er tilsyneladende det første tempel, hvor hjørnestenen blev lagt, efter at murene var opført. Indvielsen og hjørnestensnedlæggelsen ved templet i Tokyo foregik af praktiske årsager samtidigt. □

Church Almanac



London-templet var det første tempel, hvor hjørnestenen blev lagt efter opførelsen af bygningen (TD-foto).

Templet har fået slægtforskningsprogram på computer



Bengt Svedjot beder søskende, som har indsendt navne til templet i 1991 og 1992 om i forvejen at meddele templet, hvornår de ønsker at udføre ordinanserne. Så vil navnene være klargjorte ved deres ankomst til templet.

Som et led i en stadig indsats for at forenkle slægtsforskningen har slægtshistorisk afdeling i Utah udviklet et slægtforskningsprogram - FamilySearch. Siden marts har dette computerprogram været at finde i templet i Stockholm.

For dem, som vil udføre ordinanser for deres afdøde i templet, betyder det, at navnene kan klargøres på betydelig kortere tid.

Navnene sendes som sædvanligt ind på familiegruppeskemaer, individuelle skemaer eller ægteskabsskemaer.

- Vi vil dog helst, at medlemmerne anvender det nye familiegruppeskema, siger tempelskriver Bengt Svedjot, fordi det gør arbejdet lettere, både for dem selv og for os her i templet.

Man vil gerne to uger i forvejen have familiegruppeskemaerne eller PAF-disketten, dersom slægtsforskeren bruger dette computerprogram.

Kontrollér selv ordinanserne først

Ventetiden kan forkortes betydeligt, hvis slægtsforskeren selv kontrollerer, om nogle af ordinanserne allerede er udført for de personer, hvis navne man indsender. Dette kan gøres ved hjælp af mikrofiche, IGI, som findes på de slægtshistoriske centre i kirkebygninger flere steder i landet.

LeRoy Billberg, som er ansvarlig for centret i Västerhaninge, fortæller, at på et tidspunkt vil man også få FamilySearch på disse slægtshistoriske centre. Så kan slægtsforskeren selv foretage kontrollen og få navnene klargjorte i forbindelse med sit tempelbesøg.

Hjælp til alle slægtsforskere

Når computerprogrammet bliver installeret på de slægtshistoriske centre, åbnes mange nye muligheder for slægtsforskerne. FamilySearch indeholder nemlig flere muligheder i form af registre:

Kataloget (FHLC)

Dette katalog indeholder registre over hvilke film, mikrofiche, bøger, tidsskrifter mm. der er tilgængelige. De ting, som beskrives i dette katalog, kommer fra hele verden, og oplysningerne er skrevet på det pågældende sprog, med en kort forklarende tekst på engelsk.

Kataloget kan hjælpe slægtsforskeren med at finde de kilder, han kan forske i, samt se, hvad der findes på hovedbiblioteket i Salt Lake City.

Internationalt genealogisk indeks (IGI)

Dette indeks indeholder mere end 147 millioner navne på afdøde personer fra hele verden. Disse navne er indsamlet helt tilbage fra 1842. Personernes navne er ordnet alfabetisk inden for hvert amt, og dåbs- og vielsesdata angives kronologisk. Der findes ikke navne på levende personer i dette register. □

Redaktionen

Kom som et helt ward, hvis I kan



Tempelpræsident Reid Johnson opfordrer de danske medlemmer til at tage til templet som kvorummer, grupper eller måske endog som en hel enhed (TD-foto).

Tempelpræsident Reid Johnson ønsker at gøre tempeloplevelsen til en uforglemmelig oplevelse og foreslår at danskerne prøver at besøge templet som kvorum, gruppe eller måske et helt ward.

- Jeg læste om en stav, som besluttede at hele staven skulle tage i templet sammen. De var omkring 500 mennesker, som måtte køre i tre timer for at komme til templet. Det betød at de måtte påbegynde deres rejse klokken tre om natten.

- Jeg ved godt at de danske medlemmer skal rejse meget længere, fortæller præsident Johnson. Men jeg tror at et helt ward måske kunne komme til templet sammen. Måske kun for f.eks. to dage. Adskillige ward og grene i Sverige og Finland har haft dejlige åndelige oplevelser ved at tage afsted til templet sammen.

Tempelpræsidentskabet er villige til at lave særlige arrangementer, hvis et ward eller en gren, et kvorum eller en gruppe ønsker at komme samlet til templet.

- Man kunne forestille sig at gruppen kunne komme til templet omkring kl. 16 om fredagen, deltage i to sessioner og eventuelt deltage i to sessioner om lørdagen. Det ville vi med glæde arrangere. Så kunne nogen fra wardet virke som tempeltjenere. Det bedste ville selvfølgelig være hvis biskoppen var kaldet som tempeltjener og dermed kunne lede sessionerne. Det ville virkelig give en stærk samhørighedsfølelse, fortæller tempelpræsident Johnson.

- Vi havde fornylig en mindre gren på 30 medlemmer fra Finland, der kom til templet som menighed og hvor grenspræsidenten virkede som sessionsleder. Det var dejligt at se den grens sammenhold.

Templet er i øjeblikket ved at drukne i arbejde. Man har i det sidste år ikke kunnet forberede navne, hvorfor der havde hobet sig omkring 50.000 navne op, da templet fik installeret de nye computere.

- Men det mest fantastiske er, fortæller tempelpræsident Johnson, at vi modtager i øjeblikket mange flere navne end vi er i stand til at forberede. Det er en eventyrlig udvikling.

Tempelpræsidenten er i øvrigt godt tilfreds med den danske tempeldeltagelse.

- Vi har haft en dejlig uge med de hellige fra Københavns Stav og for to til tre uger siden havde Aarhus Stav tempeluge. Da kom der 12 sidste dages hellige til templet for første gang og der blev indgået adskillige tempelægteskaber. Vi ser altid frem til at have de danske hellige her i templet, fortæller Reid Johnson. □

Carsten Gram